

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/720/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613206214
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613206214.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobcu CD Consulting, s.r.o, so sídlom K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, IČO: 26429705, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864421, proti žalovanému V. Č., N.. XX.X.XXXX, R., W. M. XXX/XX, zastúpeného opatrovníčkou Z. Č., N.. X.X.XXXX, R., W. M. XXX/XX, o zaplatenie 703,49 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C/293/2013-108 zo 7.9.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti zastavuje.

V prevyšujúcej zamietavej časti **p o t v r d z u j e** rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 703,49 eur spolu so 6 % ročným úrokom zo sumy 778,49 eur od 15.6.2010 do 16.6.2010, zo sumy 768,49 eur od 17.6.2010 do 21.6.2010, zo sumy 758,49 eur od 22.6.2010 od 19.7.2010, zo sumy 748,49 eur od 20.7.2010 do 29.9.2010, zo sumy 738,49 eur od 30.9.210 do 14.10.2010, zo sumy 728,49 eur od 15.10.2010 do 29.3.2011, zo sumy 718,49 eur od 30.3.2011 do 19.5.2011, zo sumy 708,49 eur od 20.5.2011 do 15.3.2012, zo sumy 703,49 eur od 16.3.2012 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 2,59 eur, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,- eur počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, v prevyšujúcej časti návrh zamietol a určil že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2.V odôvodnení rozhodnutia o.i. uviedol, čoho sa žalobca doručeným návrhom domáhal, že návrh na uplatnenie pohľadávky podal podľa čl. 4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len Nariadenie), ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný 16.9.2009, že je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, žalovaná ako fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto, že určil ako príslušný súd, podľa bydliska žalovaného v zmysle článku 25 ods.1 písm. a/ Nariadenia. Uviedol, že postúpil vec Okresnému súdu Košice I podľa § 9 ods.1 O.s.p., § 87 písm. d/ O.s.p., § 10 ods.1,2 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a v zmysle článku 19 Nariadenia č. 861/2007, že Okresný súd Košice I vyslovil nesúhlas s postúpením veci a predložil vec na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 2Ncb 70/2013 - 15 z 26.6.2013 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Košice I s postúpením veci je dôvodný. Konštatoval, že bez nariadenia pojednávania rozhodol vo veci rozsudkom

8C/286/2013 - 36 z 29.1.2014 tak, že návrh žalobcu zamietol, poukazujúc na čl. 4 ods.4 Nariadenia z dôvodu, že pohľadávku žalobcu považoval za zjavne neopodstatnenú a návrh za neprípustný, že proti uvedenému rozsudku bolo zo strany žalobcu podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, že odvolací súd uznesením sp. zn. 5Co/671/2014 - 92 z 15.5.2015 zrušil rozsudok a vrátil mu vec na ďalšie konanie, že po vrátení veci podľa čl. 5 ods.2 Nariadenia, zaslal žalovanému tlačivo C na odpoveď, na ktoré v stanovenej lehote nereagovala, že vo veci nariadil termín pojednávania na 7.9.2015 lebo považoval za potrebné aj za účelom vykonania ďalšieho dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to exekučným spisom tunajšieho súdu a umožnenie účastníkom vyjadriť sa k týmto dôkazom s poukazom na § 123 O.s.p., pričom nebolo možné vzhľadom na povahu tohto listinného dôkazu uvedené zabezpečiť iným spôsobom než nariadením pojednávania vo veci, že vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listinných dôkazov a to zmenkou zo 16.9.2009, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/848/2010 a zistil tento skutkový stav: Žalobca na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú žalovaným 16.9.2009, z ktorej údaje reprodukoval, že z uznesenia sp. zn. 2Er/848/2010 z 22.2.2011 zistil, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. ako oprávnený v exekučnom konaní, podala návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanému ako povinnému na vymoženie istiny 927,77 eur s príslušenstvom, že uvedeným uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne uznesením exekučné konanie zastavil. Poukázal na to, že exekučným titulom v tomto prípade bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07870/10 z 26.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.10.2010 a vykonateľnosť 7.10.2010, že týmto rozhodcovským rozsudkom bol žalovaný zaviazaný zaplatiť pôvodnému veriteľovi Pohotovosť s.r.o. istinu 957,77 eur, zmenkový úrok 0,25 % denne zo sumy 758,49 eur od 23.6.2010 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 758,49 eur od 23.6.2010 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania 262,31 eur a uviedol ako rozhodnutie odôvodnil. Ďalej zistil, že exekučnému súdu bola predložená aj Zmluva o úvere č. 704300065 zo 16.9.2009 uzavretá medzi spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, že na základe úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 350 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť oprávnenému úver v 10 - tich mesačných splátkach po 62 eur vrátane poplatku za úver vo výške 270 eur. Exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie a zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s odôvodnením, že jednoznačne úver poskytnutý oprávneným povinnému je úverom spotrebiteľským, že okrem iného uviedol, že Dohoda o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neplatná a v rozpore s § 54 O. z.. Tým, že povinný podpísal blankozmenku nemohol následne žiadnym spôsobom ovplyvňovať alebo namietať sumu v nej uvedenú. Citoval znenie čl. 17 Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, uviedol čo vypovedala opatrovníčka žalovaného a ďalej citoval čl. 2 ods.1, čl. 5 ods.1,2, čl. 7 ods.1,2, čl. 16, čl. 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007), § 5 ods.1, § 11 ods.1, § 14 ods.1, § 17, § 48, § 75, § 76 ods.1,2,3,4, § 77 ods.1,2 zák. č. 191/1950 Zb. zák. zmenkový a šekový, § 39 O. z. a konštatoval, že predmetom tohto konania je nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 703,49 eur s prísl., ktorý si uplatnil ako nárok z ním predloženou zmenkou vystavenou 16.9.2009, že zo zmenky je zrejme, že táto zabezpečovala pôvodne úver zo zmluvy č. 704300065. Poukázal na čl. 8 a 9 Nariadenia, z ktorých mu vyplynulo, že aj v konaniach s nízkou hodnotou sporu je zachovaná možnosť súdu vykonať potrebné dokazovanie a nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné, že § 120 ods.1 O.s.p. umožňuje pritom vykonať súdu aj dôkazy, ktoré neboli navrhované účastníkmi konania, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a uzavrel, že vykonaným dokazovaním dospel jednoznačne k záveru, že Zmluva o úvere č. 704300065 zo 16.9.2009 uzavretá medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou podľa osobitných ustanovení zák. č. 258/2001 Z.z., ako aj všeobecných ustanovení O. z., platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, že poukazujúc na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, právnym názorom ktorého je podľa § 226 O.s.p. viazaný, neposudzoval zmenku predloženú navrhovateľom z hľadiska právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, ale podľa Zmenkového a šekového zákona, že pre nárok uplatnený na základe uvedeného zákona stačí, ak je zmenka, ktorá je v origináli predložená žalobcom platná a obsahuje všetky náležitosti vlastnej zmenky upravené v § 75 Zákona zmenkového a šekového. Je zrejme, že v danej veci zmenka bola prevedená predchodcom žalobcu spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. na žalobcu, ktorý ako jej nový majiteľ nadobudol všetky práva zo zmenky, že posudzovanie prípadného základného vzťahu medzi predchodcom žalobcu spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. a žalovaným, by bolo možné len vtedy, ak by žalovaný vzniesol voči žalobcovi ako novému majiteľovi zmenky námietky, že pri nadobúdaní zmenky tento konal vedome v zlej viere a na škodu odporcu, čo by žalovaný musel v konaní aj preukázať, že v predmetnej veci zo strany žalovaného žiadne takéto výhrady, resp. námietky uplatnené neboli, že žalovaný v konaní poukázal len na skutočnosti týkajúce sa uzatvorenia úverovej zmluvy s predchodcom žalobcu a potvrdil,

že podpis na zmenke je jeho podpisom, že žalobcom predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť, obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa, že spĺňa formálne náležitosti zmenky vyžadované § 75 zák. zmenkového a šekového okrem údajov zročnosti (splatnosti). Absenciu tohto údajov však zmenkový a šekový zákon nesankcionuje neplatnosťou zmenky, pretože podľa § 76 ods.1,2 uvedeného zákona sa v prípade zmenky, v ktorej nie je uvedený dátum splatnosti jedná o zmenku splatnú na videnie tzv. vistazmenku, ktorú musí vystaviteľ preplatiť pri jej predložení (§ 34 ods.1 zák. zmenkového a šekového). Z predloženej zmenky nepochybne vyplýva, že bola vystavená žalovaným a jej splatnosť je vymedzená formuláciou "zaplaťte pri predložení". Keďže žalobca zmenku nadobudol indosamentom (rubopisom), stal sa riadnym majiteľom zmenky. V konaní nebolo preukázané, aby pri jej nadobudnutí konal vedome na škodu žalovaného a preto jeho návrhu vyhovel a v zmysle § 48 ods.1 v spojení s § 77 ods.1 Zákona zmenkového a šekového mu priznal i právo postihom žiadať od žalovaného zaplataenie zmenkovej sumy so 6 % ročným úrokom, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ako aj právo na zmenkovú odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy. Uviedol, že žalobca sa, okrem už uvedeného návrhom domáhal priznania aj zmenkového úroku, že v zmenkách splatných na videnie môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy, že úroková miera bola v predmetnej zmenke uvedená sadzbou 0,25 % denne, čo predstavuje úrok vo výške 91,25 % ročne, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery, ktorú je možné ustanoviť vo vistazmenke neupravuje, jej určenie ponecháva na vystaviteľa. Pokiaľ zmenkový zákon neobsahuje inú úpravu, posudzuje sa platnosť právnych úkonov na zmenke podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zmenkový úrok, rovnako ako úrok z pôžičky alebo úveru, plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Účelom úroku je viesť dlžníka k dobrovoľnému plneniu povinnosti, avšak nie k získaniu neprimeraného plnenia v rozpore s dobrými mravmi. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje, kedy možno hovoriť už o úžere. Preto má za to, že žalobcom uplatnený zmenkový úrok je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka a teda v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný. Preto žalobu v časti požadovaného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zamietol. Citoval znenie § 142 ods.2 O.s.p., a uviedol, že žalobca bol v konaní úspešný čo do priznanej zmenkovej istiny, 6%-tného ročného úroku zo zmenkovej sumy a zmenkovej odmeny. Neúspech mal v časti nepriznaného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo/1/2004, podľa ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za neúspech v pomerne nepatrnej časti podľa § 142 ods.3 O.s.p., ale za čiastočný úspech podľa § 142 ods.2 O.s.p. a uzavrel, že žalobca mal neúspech čo do priznania zmenkového úroku, ktorý niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu teda nejde len o nepatrnú časť a preto konštatoval, že vo veci mal úspech len čiastočný. Z uvedených dôvodov žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Ďalej citoval znenie § 151 ods.1 O.s.p., a uviedol, že žalovaný nepodal návrh na náhradu trov konania, preto mu náhradu trov konania nepriznal. Záverom citoval znenie § 160 ods.1 O.s.p. a povolil žalovanému zaplatiť priznanú istinu, úrok a zmenkovú odmenu v splátkach po 15,- eur mesačne s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky stáva sa zročné celé plnenie.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto odvolanie z dôvodu, že: a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie o.i. oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. On (žalobca) a podľa dostupných informácií ani žalovaná však dokazovanie exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. 2. Podľa §120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p.. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovorí sa, že uniesol bremeno tvrdenia. 3. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky

formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci. 4. §120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak - je vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a - nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada v zmysle čl.5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážené, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil. 5. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 6. Žalovaný mohol na základe čl.5 ods.3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to zo dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nieje legitimizovaný nato, aby postupom podľa §120 ods.1 veta práva in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke zažalovanú. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie. 7. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na jeho ťarchu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval, svojim konaním ju prakticky uznal. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovaného v tomto konaní. Navyše žalovaný o túto podporu nepreukázal žiadny záujem. Súd teda túto ochranu žalovanému prakticky nanútil, bez jeho vôle. 8. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 9. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva EÚ. 10. Je (žalobca) majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v zák.č.191/50 Sb. (ďalej aj ZŠZ; poznámka žalobcu) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 11. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo „k“ bežný zmluvný záväzok, čo je nepripustné. 12. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ (citoval jeho znenie). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 13. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto „úlohu“ a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 14. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. 15. Záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto

v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše jemu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. Súd dospel k záveru, že na zmenke napísaný zmenkový úrok sa prieči dobrým mravom a preto je neplatný a takisto dojednanie dohody o vyplnení zmenky ohľadom zmenkového úroku súd považuje za podmienku, ktorá je nekalá, keďže ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nesplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky. 16. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že zmenku vystavila žalovaná. Túto dobrovoľne podpísala, pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25% denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. 17. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 z 22.10.2008, z ktorého citoval. 18. Poukázal na rozsudok Nejvyššího soudu ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004) a z jeho odôvodnenia citoval. 19. V okolnostiach rozhodnutia súdu je potrebné poukázať predovšetkým na nespornosť jeho záväzku za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je teda platný a má byť priznaný v súdnom konaní. Zmenkový úrok má byť priznaný o to viac, ak žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. 20. Významným sa javí aj fakt, že súd nepriznal žiadny zmenkový úrok, pričom z odôvodnenia je nepochybne, že v rozpore s dobrými mravmi nie je každý zmenkový úrok, ale len zmenkový úrok, ktorý je neprimerane vysoký. Z toho vyplýva, že rozporom s dobrými mravmi, a teda neplatnosťou by (na základe argumentácie súdu - s ktorou navrhovateľ nesúhlasí) mohla môže byť postihnutá len časť presahujúca zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči. Súd by tak mal zamietnuť len časť zmenkového úroku a priznať zmenkový úrok nepriečiaci sa dobrým mravom. 21. Súd však zamietol celý zmenkový úrok, a teda nepochybne zamietol aj platnú časť uplatneného nároku na zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči. Vyššie uvedené závery potvrdzuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne jeho zhodnej veci a citoval z odôvodnenia rozhodnutia. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhradu trov odvolacieho konania: 33,2 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režijný paušál Príloha: Rozsudok NS SR sp. zn. 5 Obo 3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co 79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

4.Žalobca podaním (č.l. 129) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd vydá rozsudok v skrátenom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

5.Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6.Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Rozsudok, okrem výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a trovách konania, nebol odvolaním napadnutý a ostatný výrok nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok v odvolaní napadnutej časti, v jeho späťvzatej časti pripustil späťvzatie žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti zastavil podľa § 370 ods.1,2 CSP a v prevyšujúcej zamietavej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

9. Podľa § 370 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

10. Podľa § 370 ods.2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

11. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanému 4.2.2016 (doručenka pri č.l.119), avšak sa k nemu žalovaný nevyjadril, aj keď na to bol vyzvaný uznesením 5Co/735/2015-119 z 1.2.2016.

12. S ohľadom na čiastočné späťvzatie návrhu žalobcom, čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si žalobca uplatnil v konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne, so zreteľom na § 144, §145 ods.2, § 146 ods.1,2, § 370 CSP odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v tejto časti a konanie zastavil.

13. Súd rozhodnutie zruší, podľa § 389 ods.1 CSP len, ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

14. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

15. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takeého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvej inštancie tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

18. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť:

20. Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na čl.4) je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

21. Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade so súdnou praxou formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

22. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva lebo mu žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.